

Mishnah Menahot, chapter 2

משנה מנחות פרק ב

(1) If he lifted the three fingers-full [intending] to eat the remainder or to burn the three fingers-full the next day; in this case, Rabbi Yose agrees that the offering is *pigul* and involves the penalty of *karat*. [However, if while lifting the three fingers-full he intended] to burn the frankincense the next day, Rabbi Yose says: it is invalid, but does not involve *karat* [the reason being, that improper intent during the performance of one *matir* (i.e., that which renders the sacrifice or offering valid and allows the remainder to be eaten), regarding a second *matir* does not cause *pigul*]; but the Sages say; [Since both the three fingers-full and the frankincense are in one bowl, both are considered one *matir* and thus] it is *pigul* and does involve *karat*. They [the Sages] said to him; How does this differ from an animal offering [where if one slaughtered with the intent of offering the sacrificial fats the next day it becomes *pigul* and involves *karat*]? He said to them; Regarding the animal offering: The blood, the flesh and the sacrificial portions are all of one variety, but the frankincense is not of the same variety as the meal-offering [and are thus two *matirim* and therefore, if while lifting the three fingers-full he had intended to burn the frankincense the next day, it does not become *pigul*; the *halachah* follows the Sages].

(2) If he slaughtered the two lambs [of Shavuot, intending] to eat one of the

רבנו עובדיה מברטנורא

א הקומץ את המנחה. מודה ר' יוסי שהוא פגול. משום דבעי למתני סיפא להקטיר לבונתה למחר ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת, מזה דתימא טעמא דר' יוסי משום דסבר אין מפגלין בחצי מתיר כלומר שאם חשב לעבוד למחר עבודת חצי מתיר לא פיגל, והך לבונה חצי מתיר הוא, דבין הקטרת קומץ ולבונה מתירים השירים, ואפילו רישא כי חשב בהקטרת קומץ עבודת חצי מתיר היא ופליג ר' יוסי, קמשמע לך דבאה מודה דטעמא לאו משום הכי הוא, אלא משום דאין מתיר מפגל את המתיר: מה שנה זו מן הזבח. שהשוחטו על מנת להקטיר אימורים למחר פגול: אינה מן המנחה. אינה ממין המנחה כמו הקומץ, ואע"פ שהיא ממתירי המנחה, דקסבר ר' יוסי שאין מתיר מפגל את המתיר, שאין עבודת מתיר זה שהוא קומץ מועלת לפגל מתיר האחר שהיא הלבונה במחשבה שהוא מחשב על הלבונה בעבודת הקומץ. ורבנן אמרי ליה, כי אמרינן דאין מתיר מפגל את המתיר היכא דלא אקבע בחד מנא, כגון שני כבשי עצרת דשניהם מתירים את הלחם, ואם שחט אחד מהם על

א הקומץ את המנחה לאכול שיריה או להקטיר קמצה למחר, מודה רבי יוסי בזה שהוא פגול וחיבין עליו כרת. להקטיר לבונתה למחר, רבי יוסי אומר, פסול ואין בו כרת, וחקמים אמרים, פגול וחיבין עליו כרת. אמרו לו, מה שנה זו מן הזבח. אמר להם, שהזבח דמו ובשרו ואמוריו אחד, ולבונה אינה מן המנחה: ב שחט שני כבשים

[accompanying two] loaves on the next day, [the lambs are *matir* the loaves], or if he burned the two cups [of the frankincense, intending] to eat one of the [two] rows of the showbread (see Leviticus 24:5-9) the next day, [the cups of the frankincense, when burned upon the altar are the *matir* for the showbread].

לְאֶכֹּל אֶחַת מִן הַחֲלוֹת לְמֹחַר, הַקְטִיר שְׁנֵי בִזְיִכִּין לְאֶכֹּל אֶחָד מִן הַסְּדָרִים לְמֹחַר, רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אוֹתָהּ הַחֲלָה וְאוֹתוֹ הַסֶּדֶר שֶׁשָּׁשֶׁב עָלָיו, פְּגוּל וְחִיבִין עָלָיו כֶּרֶת, וְהַשְּׁנֵי פְּסוּל וְאִין בּוֹ כֶּרֶת. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים. זֶה וְזֶה פְּגוּל וְחִיבִין עָלָיו כֶּרֶת. נִטְמָאת אֶחַת מִן הַחֲלוֹת אוֹ אֶחָד מִן הַסְּדָרִים, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שְׁנֵיהֶם יֵצְאוּ לְבֵית הַשְּׂרָפָה, שְׂאִין קָרְבָן צָבוּר חֲלוּק.

Rabbi Yose says: That loaf or that row regarding which he had the intention is *pigul* and involves the penalty of *karet*, while the other is invalid, but does not involve the penalty of *karet* [since they are considered two separate units]. But the Sages say; [Both loaves, and in the latter case, both rows of the showbread are considered one unit and if one becomes *pigul*,] both are *pigul* and involve *karet*. If [before the sprinkling of the blood on the altar] one of the [two] loaves [offered with the two lambs of Shavuot], or [before the cups of the frankincense were burned] one of the [two] rows [of the showbread] became defiled, Rabbi Yehudah says: Both must be taken out to the place of burning, for the offering of the Congregation may not be divided [and if one part becomes disqualified,

בננו עובדיה מברטנורא

מנת לאכול את חברו למחר שניהם כשרים. אבל היכא דאקבעו בחד מנא, כגון קומץ ולבונה ששניהם בכלי אחד, מועלת מחשבת מתיר זה לפגל מתיר אחר. והלכה כחכמים: **ב שחט שני כבשים.** של עצרת דכתיב בהו שני כבשים בני שנה לזבח שלמים, ואותן כבשים מתירין ומקדשים לשתי הלחם, שאין הלחם קדוש אלא בשחיטת שני כבשים הואיל והזקקו עמו בתנופה. ושאר כבשים של עצרת, דמוספים נינהו: **לאכול א' מן החלות למחר.** חזמן אכילת החלות אינו אלא ליום ולילה כדין מנחה שנאמר בה כחטאת וכאשם: **הקטיר שני בזיכין.** לשתי מערכות של לחם הפנים כדכתיב (ויקרא כד) ושמת אותם שתיים מערכות, היתה על כל מערכת כף אחת שיש בה לבונה כדכתיב (שם) ונתת על המערכת לבונה זכה. ושתי הכפות הללו שבהם נתונה הלבונה נקראים שני בזיכים. והלבונה נקטרת כדכתיב (שם) והיתה ללחם לאזכרה. והלחם נאכל חזמן אכילתו כל אותו שבת שמסירים אותו מהשלחן בלבד ואם בשעה שהקטיר שני בזיכים של לבונה חשב על אחת מן המערכות של לחם לאכלו למחר כלומר שלא בזמנו: **אותה חלה.** של שתי הלחם של עצרת: **ואותו הסדר.** של לחם הפנים: **זה וזה פגול.** שכולן נחשבים גוף אחד: **נטמאת אחת מן החלות.** דוקא כשנטמאה אחת משתי הלחם קודם זריקת דם הכבשים, או אחד מן הסדרים קודם הקטרת הבזיכין, הוא דאפליגו ר' יהודה ורבנן. אבל אם נטמא לאחר זריקת הדם או לאחר הקטרת הבזיכין, דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל: **שאין קרבן צבור חלוק.** בגמרא מסיק דלא מקרא ולא מסברא אמרה ר'

all of it becomes disqualified]. But the Sages say; The defiled [loaf, or row, is treated] as defiled, but the pure [loaf or row] may be eaten.

(3) The thanksgiving-offering can render the [accompanying forty] loaves (see Leviticus 7:12 and Rashi there) *pigul*, but the loaves cannot render the thanksgiving-offering *pigul*. How so? If he slaughtered the thanksgiving-offering intending to eat a part of it the next day, both it and the

loaves are *pigul*; however, if he intended to eat of the loaves the next day, the loaves are *pigul*, but the thanksgiving-offering is not *pigul* [since the loaves accompanying the offering are considered a minor component of the offering, this cannot affect the major component]. The [peace-offering] lambs [of Shavuot] can render the [two loaves of the first-offering] bread (see Leviticus 23:17) *pigul*, but the [two loaves of] bread cannot render the lambs *pigul*. How so? If he slaughtered the lambs, intending to eat a part of it the next day, both they and the bread are *pigul*; however, if he intended to eat of the bread the next day, [since the two loaves of bread are considered a minor component, even though they do require lifting together with the lambs (ibid. verse 20)] the [two loaves of] bread are *pigul* but the lambs are not.

(4) An animal-offering can render the libations [either of flour and oil or of wine] *pigul* [and one who consumes them liable *karet*, but only] after they have been

רבנו עובדיה מברטנורא

יהודה למלחיה, אלא גמרא ערוך בידו וכך היה מקובל מרבותיו שאין קרבן צבור חלוק ואם נפסל חציו נפסל כולו: ג התודה מפגלת את הלחם. שהלחם בא בשביל התודה והוא טפל לה, ואין התודה טפילה ללחם. וכן שני כבשים של עצרת, שתי הלחם הבאים עמדם הם טפלים לכבשים, ואין הכבשים טפלים ללחם והעיקר מפגל הטפל ואין הטפל מפגל העיקר. ואי אשמועינן תנא האי דינא בתודה ולא אשמועינן בכבשים של עצרת הוה אמינא התם הוא דכי מפגל לחם לא מפגלא תודה משום דלא הווקקו בתנופה עם החלות, אבל כבשים דהווקקו בתנופה עם החלות דכתיב (ויקרא כג) והניף הכהן אותם על לחם, אימא כי מיפגל לחם ליפגלו נמי כבשים. ואי תנא כבשים, הוה אמינא התם כי מיפגלי כבשים מיפגל לחם משום דהווקקו זה עם זה בתנופה, אבל תודה דלא הווקקו אימא כי מפגל בתודה לא מפגל בחלות, צריכא: ד הזבח מפגל את הנסכים. והשוטה מהן ענוש כרת:

והקמים אומרים, הטמא בטמאָתו, והטהור יאכל: ג התודה מפגלת את הלחם, והלחם אינו מפגל את התודה. כיצד. השוחט את התודה לאכול ממנה למחר, היא והלחם מפגלין. לאכול מן הלחם למחר, הלחם מפגל והתודה אינה מפגלת. הכבשים מפגלין את הלחם, והלחם אינו מפגל את הכבשים. כיצד. השוחט את הכבשים לאכול מהן למחר, הם והלחם מפגלין. לאכול מן הלחם למחר, הלחם מפגל, והכבשים אינן מפגלין: ד הזבח מפגל את הנסכין משקדושו בכלי,

sanctified in a [holy] vessel; these are the words of Rabbi Meir [who maintains (see Zevahim 4:3) that drink-offerings brought at the same time as the animal-offering are considered as being permitted for the altar by the sprinkling of the blood and hence, have a *matir*. The Sages, however, maintain that since libations can be offered the next day they are, therefore, independent of the sacrifice

דברי רבי מאיר. והנסכין אינן מפגלין את הזבח. כיצד. השוחט את הזבח לאכול ממנו למחר, הוא ונסכיו מפגלין. להקריב מן הנסכין למחר, הנסכין מפגלין, והזבח אינו מפגל: ה פגל בקמץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקמץ, רבי מאיר אומר, פגול ותיבין עליו כרת. וחכמים אומרים, אין בו כרת, עד שיפגל את כל המתיר. ומודים חכמים לרבי מאיר במנחת חוטא ובמנחת קנאות, שאם פגל בקמץ, שהוא פגול ותיבין עליו כרת,

and thus have no *matir* and therefore, cannot become *pigul*]. However [even according to Rabbi Meir] the libations [being the minor component] cannot render the animal offering *pigul*. How so? If he slaughtered an animal offering intending to eat of it the next day, both it and the libations are *pigul*; however, if he intended to offer the libations the next day, the libations are *pigul*, but the animal offering is not.

(5) If he had an intention of *pigul* [i.e., he had intended to eat the remainder of the flour left over after the three fingers-full has been lifted after its permitted time] during the [burning of the] three fingers-full, but [did] not [have such an intention] during the [burning of the] frankincense, or [he had an intention of *pigul*] during the [burning of the] frankincense, but not during the [burning of the] flour, Rabbi Meir says: [Half a *matir* is sufficient and] it is *pigul* and [if eaten, one] is liable *karet*; but the Sages say; One is not liable *karet* unless he had the intention of *pigul* during the service of the whole of the *matir* [both the burning of the three fingers-full and the frankincense cause the remainder to be permitted to be eaten and half a *matir* is not sufficient to cause *pigul*]. The Sages, however, agree with Rabbi Meir that, if it was a sinner's meal-offering or a meal-offering of jealousy [of the suspected woman] and he had an intention of *pigul* during the [burning of the] three fingers-full, it is *pigul* and [if eaten] he is

רבנו עובדיה מברטנורא

משקדשו בכלי. לאחר ששמו אותם בכלי שרת, שהכלי מקדשן קדושת עולם דשוב אין להם פדיון: דברי ר' מאיר. דר' מאיר סבר שנסכים מתפגלים, לפי שהדם של הזבח הוא שמכשיר ומתיר אותן למזבח, והואיל ויש להן מתיר, מתפגלים במחשבת חוץ לזמנו. וחכמים פליגי עליה בפרק בית שמאי במסכת זבחים (דף מד) ואמרי שהנסכים אין להם מתיר, לפיכך אין מתפגלין. ואין הלכה כר' מאיר:

liable *karet*, since [no frankincense is offered] the three fingers-full is the entire *matir*. If he slaughtered one of the [two peace-offering] lambs [of Shavuot and thus half the *matir*], intending to eat the two loaves [of bread] the next day, or if he burned one of the [two] cups of frankincense [i.e., half the *matir*], intending to eat

the two rows [of the showbread] the next day, Rabbi Meir says: [Half a *matir* is sufficient and therefore] it is *pigul* and [if eaten one] is liable *karet*; but the Sages say; One is not liable *karet* unless he had the intention of *pigul* during the service of the whole of the *matir* [the *halachah* follows the Sages]. If he slaughtered one of the [peace-offering] lambs [of Shavuot] intending to eat a part of it the next day, that [lamb] is *pigul* but the other [lamb] is valid; if he intended to eat of the other [lamb] the next day, both are valid [since improper intent during the performance of one *matir* regarding a second *matir*, does not cause *pigul*. The exception being, the case in the first Mishnah where both *matirim* are in the same bowl (see above)].

שֶׁחָטַט אֶחָד מִן הַכֶּבֶשִׁים
לְאֹכֹל שְׁתֵּי חֲלוֹת לְמַחֵר, הַקָּטִיר אֶחָד מִן
הַבְּזִיכִים לְאֹכֹל שְׁנֵי סְדָרִים לְמַחֵר, רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר, פֶּגוּל וְחִבִּין עָלָיו פֶּרֶת. וְחֻכְמִים
אוֹמְרִים, אֵין פֶּגוּל, עַד שֶׁיִּפְגַּל אֶת כָּל
הַמַּתִּיר. שֶׁחָטַט אֶחָד מִן הַכֶּבֶשִׁים לְאֹכֹל מִמֶּנּוּ
לְמַחֵר, הוּא פֶּגוּל, וְחִבְרוּ כָּשֵׁר. לְאֹכֹל מִחִבְרו
לְמַחֵר, שְׁנֵיהֶם כְּשֵׁרִים: